

ger. Det er ikke et område, der partout skal have en stor kollektiv ordning for at være realistisk at køre med.

Derudover er det jo på miljøområdet vigtigt – det er Det Konservative Folkeparti meget optaget af – at vi sørger for at have nogle til at producere, nogle kunder til at vælge mellem producenterne og så de offentlige myndigheder, ikke som producenter, men netop som myndigheder, der kan kontrollere, at tingene bliver gjort ordentligt.

Så er det jo, man bliver lidt forstemt, når man nu her hører, at hvis det er kommunen, der kører det, bliver det billigere kontrolmæssigt. Når man skal kontrollere sig selv, så går man ikke så meget op i sagerne. Det er lige netop, hvad vi har set i en række tilfælde. Det er det, vi er nervøse for. Derfor vil vi jo meget hellere have, at det er private, der er producenter, og det offentlige, der kontrollerer, så har vi en klar adskillelse, og så har vi den trekant, der gør, at tingene bliver miljømæssigt bæredygtige.

Der var nogle bemærkninger fra ministerens side om, at det ville blive dyrere for kommunerne, for så kunne man jo sende tingene et andet sted hen end til det anlæg, man havde brugt til foretagendet. Men det er jo netop en af konsekvenserne af konkurrence, at de, der kan levere varen, kan rense tingene godt, billigt, effektivt og selvfølgelig op til de minimumskrav, som skal overholdes. Og nogle renser det endda bedre. Mange steder gør man det. Jamen det er dem, der får ordren, der får leverancen. Der belønner man dem, der kan få tingene til at køre miljømæssigt ordentligt. Og de, der ikke kan det, har så ikke så meget levebrød mere.

Det er på den måde, vi skal udvikle vores land miljømæssigt, at de, der kan klare opgaverne godt, ordentligt og under en kyndig myndighedskontrol, er dem, der skal have lov til at fortsætte. Det er dem, der skal have lov til at tjene penge på det.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (S):

Det var til hr. Niels J. Langkilde angående, at disse ordninger var kommunale. Det er altså meget almindeligt ude i kommunerne, at det er private firmaer, der har disse ordninger.

Det, jeg påpegede i mit indlæg, var, at jo flere firmaer, der skal betjene borgerne i kommunen, jo dyrere vil kontrolforanstaltningerne blive. Jeg tror også, hr. Niels J. Langkilde vil give mig ret i, at det er lettere kontrolmæssigt at kontrollere ét firma end at kontrollere flere.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Nej, det vil jeg da ikke. Hvis et firma er inde 100 steder, er der da 100 steder, man skal være opmærksom på. Hvis der er to firmaer, der hver har 50, så er det akkurat det samme, der skal kontrolleres. Der er ikke nogen forskel.

Anni Svanholt (SF):

I SF mener vi, at det er hensigtsmæssigt, at en kommune kan beslutte at etablere en fælles bortskaffelse af slam fra bundfældningstanke, septiktanke m.m. ud fra en miljømæssig tankegang. Det er altså helt op til den enkelte kommunalbestyrelse at bestemme, om der skal være en fælles ordning i kommunen. Det er altså ikke nogen pligt til at have en ordning. Man kunne næsten tro på ordførerne i dag, at det var sådan.

De borgerlige partier foreslår her, at den mulighed ophæves helt. Dermed vil der være stor risiko for, at nogle septiktanke aldrig bliver tømt eller efterset med deraf følgende udsivning til miljøet.

Begrundelsen for forslaget er, at det er et bestemt firma, der får monopol på opgaven. Det er nu altså ikke nogen god begrundelse. Sådan behøver det da ikke at være. Kommunen kan da indhente flere tilbud på opgaven og dermed med mellemrum afprøve pris og kvalitet på opgavens løsning. Det er der ikke det mindste til hinder for. Det kan vel også nærmest være en økonomisk fordel for den enkelte, der skal deltage i ordningen, frem for at skulle ud at købe helt selvstændigt. Der må være en form for mængderabat, som kommunen opnår ved at have en fælles ordning, som omfatter mange boliger.

Med disse bemærkninger afviser SF forslaget.

Elsbeth Gerner Nielsen (RV):

Det er mange vigtige ting, vi beskæftiger os med her i Folketinget.

Forslagsstillerne begrundede den foreslåede ændring af den gældende bekendtgørelse om spildevandstilladelser fra april 1994 med, at monopoliseringen i kommunernes hænder af tømning af bundfældningstanke ikke sikrer, at opgaven bliver løst så godt og især så billigt som muligt.

Tømning af og bortskaffelse af slam fra bundfældningstanke, altså septiktanke, mener jeg faktisk er et anliggende, det er vigtigt at lade det offentlige stå for. Det er for vigtigt til at overlade til den enkelte. Vi kan ikke risikere, at det ikke